

Bruksela, 26 maja 2020 r.
REV2 – zastępuje zawiadomienie
(ReV1) z dnia 12 marca 2018 r.

ZAWIADOMIENIE DLA ZAINTERESOWANYCH STRON

WYSTĄPIENIE ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA Z UE A PRZEPISY UE W DZIEDZINIE BEZPIECZEŃSTWA SIECI I SYSTEMÓW INFORMATYCZNYCH

Dnia 1 lutego 2020 r. Zjednoczone Królestwo wystąpiło z Unii Europejskiej i stało się „państwem trzecim”¹. Umowa o wystąpieniu² określa okres przejściowy, który kończy się dnia 31 grudnia 2020 r.³ Do tego czasu prawo Unii stosuje się w całości do Zjednoczonego Królestwa i na jego terytorium⁴.

W okresie przejściowym UE i Zjednoczone Królestwo będą prowadziły negocjacje w sprawie porozumienia dotyczącego nowego partnerstwa, przewidującego w szczególności strefę wolnego handlu. Nie jest jednak pewne, czy takie porozumienie zostanie zawarte i czy wejdzie w życie z końcem okresu przejściowego. W każdym razie skutkiem takiego porozumienia byłyby stosunki, które z punktu widzenia warunków dostępu do rynku znacznie różniłyby się od udziału Zjednoczonego Królestwa w rynku wewnętrznym,⁵ w unii celnej UE oraz w obszarze podatku VAT i podatku akcyzowego.

Ponadto po zakończeniu okresu przejściowego Zjednoczone Królestwo będzie państwem trzecim w odniesieniu do wdrażania i stosowania prawa UE w państwach członkowskich UE.

Dlatego też wszystkim zainteresowanym stronom, a w szczególności podmiotom gospodarczym, przypomina się o sytuacji prawnej po zakończeniu okresu przejściowego.

¹ Państwo trzecie to państwo niebędące członkiem UE.

² Umowa o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, Dz.U. L 29 z 31.1.2020, s. 7 („umowa o wystąpieniu”).

³ Okres przejściowy może, przed dniem 1 lipca 2020 r., zostać jednorazowo przedłużony o rok lub dwa lata (art. 132 ust. 1 umowy o wystąpieniu). Rząd Zjednoczonego Królestwa jak dotąd wykluczał takie przedłużenie.

⁴ Z zastrzeżeniem niektórych wyjątków przewidzianych w art. 127 umowy o wystąpieniu, z których żaden nie jest istotny w kontekście niniejszego zawiadomienia.

⁵ W szczególności umowa o wolnym handlu nie przewiduje takich zasad rynku wewnętrznego (w obszarze towarów i usług), jak zasada wzajemnego uznawania, zasada kraju pochodzenia i harmonizacja. Umowa o wolnym handlu nie znosi również formalności celnych i kontroli celnych, w tym formalności dotyczących pochodzenia towarów i materiałów użytych do ich wytworzenia, ani zakazów i ograniczeń przywózowych i wywózowych.

Porady dla zainteresowanych stron:

Zainteresowanym stronom, w szczególności dostawcom usług cyfrowych objętym zakresem dyrektywy (UE) 2016/1148 w sprawie bezpieczeństwa sieci i systemów informatycznych w Unii i podlegającym przed zakończeniem okresu przejściowego jurysdykcji Zjednoczonego Królestwa, zaleca się w szczególności, aby ocenili skutki zakończenia okresu przejściowego w świetle niniejszego zawiadomienia.

Po zakończeniu okresu przejściowego przepisy UE w dziedzinie bezpieczeństwa sieci i systemów informatycznych, w szczególności dyrektywa (UE) 2016/1148⁶, nie będą już miały zastosowania do Zjednoczonego Królestwa. Ma to w szczególności następujące skutki:

Art. 16 dyrektywy (UE) 2016/1148 nakłada na dostawców usług cyfrowych⁷ pewne wymogi w zakresie bezpieczeństwa i zgłaszania incydentów. Zgodnie z art. 17 dyrektywy (UE) 2016/1148 wymogi te podlegają kontroli nadzorczej *ex post* przez właściwe organy krajowe wyznaczone na podstawie art. 8 dyrektywy (UE) 2016/1148. Art. 18 dyrektywy (UE) 2016/1148 zawiera przepisy dotyczące jurysdykcji w odniesieniu do takich działań nadzorczych:

- - w przypadku gdy dostawca usług cyfrowych ma siedzibę w Unii, podlega on, zgodnie z art. 18 ust. 1 dyrektywy (UE) 2016/1148, jurysdykcji państwa członkowskiego, w którym posiada główną jednostkę organizacyjną, która co do zasady odpowiada miejscu, gdzie dostawca usług ma w Unii siedzibę zarządu⁸;
- - w przypadku gdy dostawca usług cyfrowych nie ma siedziby w Unii, ale oferuje w Unii usługi cyfrowe, musi on, zgodnie z art. 18 ust. 2 dyrektywy (UE) 2016/1148, wyznaczyć w Unii przedstawiciela. Zgodnie z art. 4 pkt 10 dyrektywy (UE) 2016/1148 „przedstawiciel” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną posiadającą siedzibę w Unii, wyraźnie wyznaczoną do występowania w imieniu nieposiadającego siedziby w Unii dostawcy usług cyfrowych w związku z jego obowiązkami w ramach tej dyrektywy. Wyznaczenie przedstawiciela przez dostawcę usług cyfrowych pozostaje bez uszczerbku dla działań prawnych, które mogłyby zostać podjęte przeciwko samemu dostawcy usług cyfrowych, jak przewidziano w art. 18 ust. 3 dyrektywy (UE) 2016/1148.

Po zakończeniu okresu przejściowego dostawca usług cyfrowych, który przed zakończeniem okresu przejściowego podlegał jurysdykcji Zjednoczonego Królestwa,

⁶ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1148 z dnia 6 lipca 2016 r. w sprawie środków na rzecz wysokiego wspólnego poziomu bezpieczeństwa sieci i systemów informatycznych na terytorium Unii, Dz.U. L 194 z 19.7.2016, s. 1.

⁷ W dyrektywie (UE) 2016/1148 zdefiniowano „dostawcę usług cyfrowych” jako każdą osobę prawną, która świadczy usługi cyfrowe (por. art. 4 pkt 6). Usługi cyfrowe objęte tą dyrektywą obejmują internetową platformę handlową, wyszukiwarkę internetową oraz usługi przetwarzania w chmurze (por. art. 4 pkt 5 i załącznik III do dyrektywy (UE) 2016/1148).

⁸ Zob. także motyw 64 dyrektywy (UE) 2016/1148.

ponieważ jego główna jednostka organizacyjna w UE znajdowała się w Zjednoczonym Królestwie, może podlegać następującym zasadom:

- - jeżeli dostawca usług cyfrowych utrzymuje jedną lub kilka jednostek organizacyjnych w państwach członkowskich UE, uznaje się go za podlegającego jurysdykcji tego państwa członkowskiego UE, w którym znajduje się jego główna jednostka organizacyjna w UE, co w efekcie oznacza zmianę właściwego organu odpowiedzialnego za środki nadzoru;
- - jeżeli dostawca usług cyfrowych nie posiada jednostki organizacyjnej w UE, ale oferuje usługi cyfrowe na obszarze UE, będzie zobowiązany wyznaczyć przedstawiciela w jednym z państw członkowskich UE zgodnie z art. 18 ust. 2 dyrektywy (UE) 2016/1148, jak opisano powyżej.

Ponadto dostawca usług cyfrowych, który świadczy usługi w Unii i który nie posiada jednostki organizacyjnej ani w UE, ani w Zjednoczonym Królestwie, lecz przed dniem wystąpienia podlegał jurysdykcji Zjednoczonego Królestwa, ponieważ wcześniej wyznaczył przedstawiciela w Zjednoczonym Królestwie zgodnie z art. 18 ust. 2 dyrektywy (UE) 2016/1148, będzie, po zakończeniu okresu przejściowego, zobowiązany wyznaczyć przedstawiciela w państwie członkowskim UE, w którym oferuje swoje usługi, zgodnie z art. 18 ust. 2 dyrektywy (UE) 2016/1148.

W związku z tym właściwy organ krajowy, w rozumieniu art. 8 dyrektywy (UE) 2016/1148, tego państwa członkowskiego, w którym dany dostawca usług cyfrowych ma główną jednostkę organizacyjną lub w którym wyznaczył przedstawiciela, będzie odbierał zgłoszenia incydentów zachodzących w Unii i będzie sprawował kontrolę *ex post*.

Ogólne informacje o dyrektywie (UE) 2016/1148 można znaleźć na stronie internetowej Komisji dotyczącej cyberbezpieczeństwa (<https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/policies/cybersecurity>). W razie potrzeby na stronie tej będą zamieszczane dodatkowe informacje.

Komisja Europejska
Dyrekcja Generalna ds. Sieci Komunikacyjnych, Treści i Technologii